

MILCU, ȘTEFAN MARIUS

Medic, biolog, antropolog

N. 15 aug. 1903, Craiova - m. 1 dec. 1997, București.

Școala primară o face în Calafat (1910-1914). Studii secundare la Turnu Severin și Craiova (1914-1922). Studii la Facultatea de Medicină din București (1922-1928). Doctor în medicină (1928).

Membru titular al Academiei Române (1948) și prim secretar al acestui for (1955-1963).

Extern al spitalelor din București (1924-1926). Preparator benevol (1924-1927) și asistent la Institutul de anatomie și embriologie al Facultății de Medicină din București (1924-1935); asistent la Clinica endocrinologică (1935-1942). Șef de lucrări în Clinica de neurologie și endocrinologie (1943-1946), conferențiar (1946-1948) și apoi profesor titular (1948-1973) de clinică endocrinologică la I.M.F. București (1953-1955). Director al Institutului de endocrinologie *C. I. Parhon* (1957-1977).

Membru titular al Academiei de Științe Medicale (1965). Președinte al Uniunii societăților de științe medicale din România (1960-1964). Membru al Academiei *Leopoldina* a naturaliștilor din Halle (1966), al Academiilor de Științe bulgară (1965), polonă (1967) și ungară (1970), al Academiei de Medicină din Paris (1979), al Academiei *Tiberiana* din Roma (1966), al Societății regale de medicină din Londra (1965), al Societății medicale *J. E. Purkyne* din Praga (1959), al Societății internaționale de endocrinologie (1960), al Societății internaționale de biologie din Paris (1969), al Societății franceze de neuro-psiho-endocrinologie comparată (1966), al Comitetului de studiu al bienalei de la Amsterdam (1976). Doctor honoris causa al universităților din Rennes (1969) și Budapesta (1969).

Cercetări în toate sectoarele endocrinologiei. A aprofundat multiple aspecte ale interrelațiilor sistemului nervos cu glandele endocrine. Contribuții valoroase la cunoașterea hormonilor gonadotropi și tireotropi, a funcționalității sistemului hipofizo-cortico-suprarenal, a spermatogenezei. A izolat substanțe hormonal active din epifiză și timus. Pionier al aplicării izotopilor radioactivi în endocrinologie. A organizat prevenirea și combaterea distrofiei endemice

tireopate în țara noastră. A făcut cercetări de biologie vegetală și animală referitoare la efectul stimulator al hormonilor asupra unor animale și plante de cultură.

A condus investigații antropologice complexe asupra populației din diferite zone ale țării, printre care Bicaz și Porțile de Fier.

Opera: **Este corpusculul carotic un paraganglion?** (1938); **Gușa endemică (distrofia endemică tireopată)** (1949); **Epifiza-glandă endocrină** (1957); **Terapeutică bolilor endocrine** (1962); **Fiziopatologia glandei tiroide** (în colab., 1964); **Genetica umană** (în colab., 1966); **Introducere în antropologie** (în colab., 1968); **Endocrinopatiile genetice** (în colab., 1968); **Atlasul antropologic al Olteniei** (în colab., 1970); **Endocrinologie clinică** (în colab., 1975); **Endocrinopatiile tuberculoase** (1982); **Tratat de endocrinologie clinică** (2 vol., 1991) ș.a.